

holdsregler er i overensstemmelse med retten til et tilstrækkeligt og effektivt forsvar. For at sikre at tiltalte får en retfærdig rettergang, er det nødvendigt, at de ulemper, som forsvaret påføres, på tilstrækkelig måde opvejes af passende retssikkerhedsgarantier. Det vil herunder have betydning, om tiltalte eller dennes forsvarer har haft mulighed for at stille spørgsmål til vidnet, eventuelt gennem tredjemand, enten i forbindelse med afhøringen eller på et senere tidspunkt i processen. Vidneforklaringer, hvor forsvarets rettigheder ikke kan sikres i en sådan grad, der normalt kræves ifølge konventionen, skal behandles med stor varsomhed af retten.

Efter Justitsministeriets opfattelse er den foreslåede fremgangsmåde med videoafhøring af børn forenelig med konventionens artikel 6 og de krav, der følger af Domstolens praksis.

Efter den foreslåede ordning har den, der er mistænkt eller sigtet, ikke adgang til at overvære en videoafhøring af et barn. Den foreslåede ordning indebærer således en fravigelse af det grundlæggende princip om, at bevisførelse, herunder afhøring af vidner, i en straffesag skal foregå umiddelbart for den dømmende ret i et retsmøde, hvor den tiltalte er til stede og har mulighed for kontradiktion.

Den foreslåede ordning skal imidlertid ses i lyset af, at den mest skånsomme måde, hvorpå et barn kan afhøres i anledning af navnlig en mistanke om seksuelt misbrug af barnet, er ved at foretage en udenretlig videoafhøring af barnet, som efterfølgende kan dokumenteres som bevis under en eventuel straffesag. Den foreslåede ordning er således begrundet i hensynet til beskyttelsen af barnets privatliv, og et sådant hensyn er udtrykkeligt anerkendt i Domstolens praksis.

Den mistænkte/sigtedes retssikkerhed er samtidigt tilgodeset ved den foreslåede ordning. Det er således et krav, at når politiets videoafhøring af et barn kan formodes at ville finde anvendelse som bevis under domsforhandlingen, skal der inden afhøringen beskikkes en forsvarer for den, der er mistænkt eller sigtet eller senere måtte blive mistænkt eller sigtet i sagen, hvis den pågældende ikke selv har valgt en forsvarer, eller hvis den valgte forsvarer udebliver.

Det er endvidere et krav, at den mistænkte/sigtedes forsvarer er til stede under afhøringen af barnet. Herved sikres, at forsvareren under videoafhøringen kan stille spørgsmål til barnet gennem den afhørende polititjenestemand.

Det er endvidere et krav, at den mistænkte/sigtede snarest muligt skal have adgang til sammen med sin forsvarer at gennemse videooptagelsen. Den mistænkte/sigtede eller dennes forsvarer kan fremsætte

begæring om genafhøring af barnet, hvorved sikres, at den mistænkte/sigtede får mulighed for at få stillet eventuelle spørgsmål, som den første afhøring giver anledning til.

En eventuel tvist mellem politiet/anklagemyndigheden og den mistænkte/sigtede og dennes forsvarer om gennemførelsen af videoafhøringen, og herunder spørgsmålet om, hvorvidt der skal foretages genafhøring, vil kunne indbringes for retten i medfør af retsplejelovens § 746, stk. 1.

Politiets videoafhøring af et barn kan benyttes som bevis under domsforhandlingen. Det er – i overensstemmelse med princippet om fri bevisbedømmelse – overladt til retten at afgøre videoafhøringens bevismæssige værdi, herunder hvis der f.eks. er stillet ledende spørgsmål til barnet. Retten skal udvise varsomhed ved anvendelsen af videoafhøringer, idet det er forudsat, at videoafhøringer, der ikke opfylder de grundlæggende betingelser i den foreslåede ordning, som alt overvejende udgangspunkt ikke kan anvendes som bevismiddel under domsforhandlingen. Hvis der således ikke har været en forsvarer for den mistænkte/sigtede til stede under afhøringen, bør afhøringen som altovervejende udgangspunkt ikke tillades anvendt.

4. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser mv.

For alle de ovenfor nævnte nykriminaliseringer mv. gælder, at det på nuværende tidspunkt er vanskeligt at angive størrelsen af den straf, der i det konkrete tilfælde vil blive idømt for overtrædelser af den pågældende art.

Henset til den forventede anvendelse af de foreslåede bestemmelser sammenholdt med den hidtidige anvendelse må det imidlertid antages, at de nævnte nykriminaliseringer mv. ikke vil have økonomiske konsekvenser for det offentlige af betydning.

Det bemærkes særligt, at efterforskningen i de her omhandlede sager, især sager om overtrædelse af straffelovens § 235, erfaringsmæssigt er meget ressourcekrævende, men henset til det relativt beskedne antal sager, som det forventes at ville dreje sig om, vil denne efterforskningsmæssige indsats kunne varetagges inden for politiets nuværende bevillingsmæssige rammer.

Ændringen af retsplejelovens bestemmelser om beskikkelse af bistandsadvokat til forurettede i sager om menneskehandel samt reglerne om brug af videoafhøring i forbindelse med straffesager om seksuelt misbrug af børn mv. vil ligeledes efter Justitsministeriets opfattelse ikke have økonomiske konsekvenser for det offentlige af betydning.